

Карл Вилхелми

Лакомниците живеят в
опасност

– Моля, супа от раци и телешко рагу – поръча Роже Лафит.

– Супа от раци... телешко рагу – повтори Антоан Ноле, шефът на келнерите в известния сред гастрономите ресторант на Елисейските полета.

– Към това „Шабли“, господине?

– Към второто ястие ми дайте, моля ви, бутилка „Померол“. Клод знае каква.

– Да, господине.

Този разговор се водеше в 19 часа и 29 минути. Никой в този момент не предполагаше, че Роже Лафит ще живее само още 23 минути.

Лафит опита супата, която му подаде Антоан. Установи, че е с нужната температура, но не му харесваше вкуса ѝ. Взе сребърната солничка, тръсна я няколко пъти над чинията и започна да яде.

Три минути след това падна под масата. Докато Антоан и собственикът на ресторанта Пол Бутелие се ориентират, Роже Лафит вече беше мъртъв.

– Вие ни извикахте, тъй като смятате, че това не е естествена смърт? – запита комисарят Дюмон лекаря.

– Да. Веднага е загубил съзнание. Мисля, че е цианкалий – и лекарят посочи останките от супата. – Трябва да се изследва.

– Моля да се заемете с това – каза Дюмон на помощника си Боден.

– Господин Бутелия – обърна се комисарят към собственика, – моля ви, разкажете.

– Когато идваше в Париж, Роже Лафит винаги вечеряше при нас. И винаги на една и съща маса. Естествено, познаваха го всички служители.

– Кой го обслужваше днес и какво поръча?

– Кой е подреждал масата, Бутелие не знаеше. Виното в хладилника бе поставил Клод Ортез. Поръчката приел Антоан и той сервира супата, която била приготвена от Пиер Жюмо.

– И двамата ли познаваха Лафит и неговите кулинарни навици? – запита Дюмон.

– Антоан – да, Пиер – по-скоро не, той е при нас едва от половин година.

Доста талантлив млад човек от Бордо.

– В солта е имало цианкалий – чу Дюмон по телефона и информира за това своя помощник.

– Всеки от присъстващите в ресторанта би могъл да направи това – заяви Боден.

– Вие мислите, че всеки би могъл да подмени солничката или да приготви тази сол?

– Естествено! Келнерът, служителят, отговарящ за вината, самият собственик или някой от останалия персона. Преди да бъде отворено заведението, някой сигурно се е приближил незабелязано към масата на Лафит.

– Това е могъл да бъде и някой от гостите, приятелю.

– Лафит е имал много врагове, шефе – каза Боден. – Би могъл да бъде изпратен за целта убиец... Трудно е цялата работа да се разчопли...

– Теоретично сте прави. Но ако се коцентрираме върху нашата практика, нещата изглеждат другояче – каза Дюмон и погледна часовника си. Минаваше дванадесет.

– До довечера, Боден. Искам да имам на бюрото си всички материали, касаещи Лафит. Моля ви да намерите такива, които разкриват враговете на този човек. Някакви смъртни случаи, съсипан живот, разбирате ме, нали?

Боден разбра. Самият Роже Лафит не беше убивал никого, но за тази цел той имаше помощници.

– Те може да са доста, но докъде ще ни заведат?

– Вече имам хипотеза – заяви Дюмон.

* * *

– Естествено, вие можете да повикате адвокат, за да участва в нашия разговор – каза Дюмон на седящия пред бюрото му млад човек.

– Адвокат? Не мисля, че има нужда от такъв – отговори Пиер Жюмо, млад 28-годишен мъж.

– Страхувам се, че да. Би било по-добре впрочем, ако бяхте отишли най-напред при адвокат със своите чувства за отмъщение. А не да убивате този любител на вкусни ястия. Да минем обаче към същността. Преди десет месеца от Сена бяха извадени останките на 25-годишна проститутка. По тялото ѝ имаше няколко рани, но причината за смъртта ѝ не можа да се установи. Мари Жюмо беше ваша сестра. Преди четири седмици вие сте отишли в Нант при своя другар от училище, галванотехник, където сте се снабдили с цианкалий. Останалото ще каже прокурорът.

На следващия ден прокурорът уведоми комисаря, че Жюмо е направил признания.

– От самото начало ли го подозирахте? – запита Боден.

– Само един човек е знаел, че такъв гастроном като Лафит ще посоли супата – отвърна комисарят. – А именно готвачът, който, приготвяйки я, не е сложил сол.

КРАЙ

© Карл Вилхелми

Сканиране, разпознаване и редакция: 4040, 2007

Публикация:
Вестник „Стандарт“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4463>]